

Profetskabet i Islam

Profetskabet er ikke ukendt i Jødedommen og Kristendommen. I Islam har det imidlertid en særlig status og betydning. Ifølge Islam, skabte Gud mennesket til et ædelt formål: At tilbede Sig og lede et retskaffent liv, baseret på Guds lære og vejledning. Hvordan skulle et menneske kende sin rolle og formålet med at eksistere, hvis ikke det modtog klar og praktisk vejledning om, hvad Gud ønskede af mennesket? Her kommer behovet for profetskabet. Gud har således valgt en eller flere profeter fra hvert folk til at overbringe Sit Budskab til mennesker.

Man kan spørge sig selv: Hvordan blev profeterne valgt og hvem var berettiget til denne store ære? Profetskabet er Guds velsignelse og gunst, som Han skænker til hvem Han vil. Man kan dog, ved at undersøge de adskillige budbringere gennem hele historien, genkende tre kendetegn for en profet:

1. Han er den bedste i sit samfund, moralsk og intellektuelt. Dette er nødvendigt, da profetens liv tjener som et eksempel for hans tilhængere. Hans personlighed bør tiltrække folk til at tage imod hans budskab og ikke jage dem væk på grund af hans ufuldkomne karakter. Efter at have modtaget budskabet er han ufejlbarlig. Det vil sige, at han ikke ville begå nogen synd. Han begik måske mindre fejltagelser, som sædvanligvis blev rettet ved åbenbaring.

2. Han støttes af mirakler, for at bevise, at han ikke er en bedrager. Disse mirakler er skænket ved Guds magt og tilladelse, og sker som regel på områder, hvor hans folk udmærker sig og er anerkendt som overlegne. Dette kan illustreres ved at nævne de betydeligste profeters største mirakler i verdens store religioner: Jødedom, Kristendom og Islam.

Moses' fred være med ham (herefter fvmh) samtidige udmærkede sig ved magi. Så hans største mirakel var at besejre de bedste magikere i Egypten på den tid. Jesu' (fvmh) samtidige var anerkendt som dygtige læger. Derfor var hans mirakler at oprejse de døde og kurere uhelbredelige sygdomme. Araberne, profeten Muhammads (fvmh) samtidige, var kendt for deres talekunst og prægtige poesi. Så profeten Muhammads (fvmh) største mirakel var Koranen, hvis modstykke ingen af Arabiens utallige digtere og talere kunne producere. Desuden er Muhammads (fvmh) mirakel noget specielt. Alle tidligere mirakler var begrænset af tid og sted, dvs. de blev vist til specifikke folk, på et særligt tidspunkt. Men sådan er det ikke med Muhammads (fvmh) mirakel - Koranen. Det er et universelt og evigt mirakel. Tidligere generationer har været vidner til den og fremtidige generationer vil opleve dens vidunderlige natur, som udtrykkes i stil, indhold og åndelig højnelse.

3. Enhver profet erklærer tydeligt, at det han modtager ikke er fra ham selv, men fra Gud, til menneskehedens vel. Han bekræfter også det, der er åbenbaret før ham, og i nogle tilfælde, hvad der bliver åbenbaret efter ham. En profet gør dette for at vise, at han kun overbringer budskabet, som er blevet ham overdraget af alle folks Eneste Sande Gud, til alle tider. Så budskabet er det samme, og har samme formål. Det bør derfor ikke afvige fra det, som er åbenbaret før ham og det, der kan komme efter ham.

Profeter er nødvendige for at overbringe Guds bud og vejledning til menneskeheden. Vi har ingen mulighed for at vide, hvorfor vi er blevet skabt. Hvad der sker med os efter

døden. Er der et liv efter døden? Skal vi stå til ansvar for vore handlinger? Eller er der nogen belønning eller straf for vore gerninger i livet? Disse og mange andre spørgsmål om Gud, engle, Paradis, Helvede o.s.v. kan ikke blive besvaret, undtagen ved direkte åbenbaring fra Den der skaber og kender det usete. De svar må være pålidelige og skal overbringes af personer, som vi stoler på og respekterer. Derfor er budbringere deres samfunds udvalgte, med hensyn til moralsk adfærd og intellektuelle evner. Følgelig er de ærekrænkende bibelske historier om nogle af de store profeter ikke accepteret af muslimer. Som for eksempel fortællingen om, at Lot skulle have begået hor med sine døtre, mens han var fuld, eller da David lod en af sine ledere dræbe for at ægte dennes hustru. For muslimer er profeter større end det disse rygter antyder. Set fra et islamisk syn, kan disse ikke være sande. Profeterne bliver også mirakuløst støttet af Gud og befalet af Ham, til at bekræfte budskabets sammenhæng. Profeternes budskab til menneskeheden kan opsummeres således:

En tydelig opfattelse af Gud: Hans egenskaber, Hans skabelse, hvad der bør og ikke bør tillægges Ham. Klar forestilling om den usete verden, englene, jinn (ånder), Paradis og Helvede. Hvorfor har Gud skabt os? Hvad ønsker Han af os, og hvad er belønningen og straffen for at adlyde Ham eller være ulydig overfor Ham? Hvordan vi styrer vores samfund i overensstemmelse med Hans vilje? Med dette menes tydelige bud og love, som når de bliver anvendt rigtigt og ærligt, vil resultere i et lykkeligt og ideelt samfund.

Det er tydeligt ud fra ovenstående, at der ikke findes nogen erstatning for profeter. Selv nutildags, med videnskabens udvikling, er åbenbaring den eneste pålidelige informationskilde om den overnaturlige verden. Vejledning kan ikke opnås, hverken fra videnskaben eller fra mystiske oplevelser. Den første er for materialistisk og begrænset. Den anden er for subjektiv og hyppigt misvisende.

Det vides ikke med sikkerhed, hvor mange profeter, Gud har sendt til menneskeheden. Nogle muslimske lærde har foreslået 240.000 profeter. Vi er kun sikker på det, der er nævnt i Koranen, nemlig at Gud har sendt én eller flere budbringere til hvert folk. Et af Guds principper er, at Han aldrig kræver et folk ansvarligt med mindre Han har tydeliggjort for dem, hvad de skal gøre og hvad de ikke skal gøre. Koranen nævner navnene på 25 profeter og antyder, at der har været andre, som ikke er blevet nævnt for profeten Muhammad (fvmh). Disse 25 inkluderer Noah (fvmh), arkens mand, Abraham (fvmh), Moses (fvmh), Jesu (fvmh) og Muhammad (fvmh). Disse 5 er de største blandt Guds budbringere. De kaldes "de beslutsomme" profeter.

Et fremtrædende aspekt af den islamiske tro på profetskabet er, at muslimer tror på og respekterer alle Guds budbringere, uden undtagelse. Da alle profeterne kom fra den samme Eneste Gud, med det samme formål - at lede menneskeheden til Gud - er troen på dem alle logisk, og en ubetinget nødvendighed. Det at acceptere nogle og benægte andre, må udspringe af misforståelser af profeternes rolle eller racistiske fordomme. Muslimer er det eneste folk i verden, som anser troen på alle Guds profeter som en trossætning. Jøderne benægter således Jesu Kristu (fvmh) og Muhammad (fvmh). De Kristne benægter Muhammad (fvmh), og i virkeligheden benægter de Moses (fvmh), fordi de ikke følger hans love. Muslimerne accepterer alle Guds budbringere, som har bragt vejledning til menneskeheden. De åbenbaringer som disse profeter bragte fra Gud, er dog blevet forfalsket på den ene eller den anden måde. Troen på alle Guds budbringere er pålagt muslimer af Koranen:

"Sig (O muslimer): Vi tror på Gud og hvad der er åbenbaret os, og hvad der er åbenbaret Abraham og Ismael og Isak og Jakob og stammerne, og på det,

der blev givet Moses og Jesus, og på det, der blev givet (alle) profeterne fra deres Herre. Vi gør ingen forskel på dem, og vi er Ham hengiven."
(Koranen 2:136)

Koranen fortsætter i de følgende vers at underrette muslimerne om, at dette er den sande og upartiske tro. Hvis andre folk tror på det samme, følger de den rette vej. Hvis de ikke gør, må de følge deres egne luner og tilbøjeligheder og Gud vil tage sig af dem. Vi læser således:

"Og hvis de tror på det samme, som I tror på, så er de retledede. Men hvis de vender sig bort, så er det alene dem, der skaber splittelse. Gud vil da være dig tilstrækkelig (værn) mod dem, og Han er den Althørende, den Alvidende. Dette er Guds religion og hvem er en bedre (lærer) i troen end Gud? Og vi tjener Ham (alene)".
(Koranen 2:137-38)

Der er i hvert fald to vigtige punkter, der står i forbindelse med profetskabet, som bør afklares. Disse punkter vedrører Jesus' og Muhammads roller som profeter, som ofte bliver misforstået. Koranens fremstilling af Jesus forkaster begrebet om hans "guddommelighed" og at han skulle være den "guddommelige søn", og fremstiller ham som en af Guds store profeter. Koranen gør det klart, at Jesus' fødsel uden en far, ikke gør ham til Guds søn, og nævner i denne henseende Adam, som blev skabt af Gud, uden en far og en mor:

"Sandelig, med Jesus er det hos Gud som med Adam. Han skabte ham af støv, og så sagde Han til ham: Bliv til, og han blev til."
(Koranen 3:59)

Ligesom andre profeter udførte Jesus også mirakler. For eksempel oprejste han de døde og helbredte de blinde og spedalske. Men han gjorde det altid klart, at det hele var fra Gud. Misforståelsen om Jesus' personlighed og mission fandt faktisk vej blandt hans tilhængere, fordi det guddommelige budskab, som han prædikede, ikke blev nedskrevet mens han levede, tværtimod blev det nedskrevet efter et forløb på omkring 100 år. Ifølge Koranen blev han sendt til Israels børn; han bekræftede Torahens gyldighed, som var blevet åbenbaret til Moses, og han bragte også glædelige nyheder om en endegyldig budbringer efter ham.

"Og (husk) da Jesus, Marias søn, sagde: Oh Israels børn, jeg er visselig Guds sendebud til jer, som bekræfter og opfylder det, som var før mig, nemlig Torahen, og som bringer glædeligt budskab om et sendebud, som skal komme efter mig, hvis navn skal være den priste."
(Koranen 61:6)

(Den understregede del er oversættelsen af Ahmad, som er profeten Muhammads – (fvmh) - navn).

De fleste jøder afviser imidlertid hans forkyndelser. De konspirerede imod hans liv og efter deres egen mening, korsfæstede de ham. Men Koranen gendriver denne opfattelse og siger, at de hverken dræbte eller korsfæstede ham, men at han blev oprejst til Gud. Der er et vers i Koranen, som antyder, at Jesus kommer tilbage, og at alle Kristne og jøder vil tro på ham før han dør. Dette støttes også af profeten Muhammads (fvmh) pålidelige udtalelser.

Guds sidste profet, Muhammad (fvmh), blev født i Arabien i det 6. århundrede e.Kr. Indtil en alder af 40 år kendte Mekkas indbyggere ham kun som en mand af fortræffelig karakter og kultiverede manerer. Han blev kaldt AL-AMEEN (den troværdige). Han vidste heller

ikke selv, at han skulle blive profet og modtage åbenbaring fra Gud. Han opfordrede Mekkas afgudsdyrkere til at tilbede den eneste Gud og acceptere ham som profet. Åbenbaringen som han modtog blev bevaret i hans levetid, i hans venners hukommelse, og blev også nedskrevet på stykker af palmeblade, læder o.s.v. Koranen, som den findes idag, er således den samme, som blev åbenbaret til ham, ikke en stavelse af den er blevet ændret, da Gud selv har garanteret dens bevarelse. Denne Koran hævder at være Vejledningens Bog til hele menneskeheden til alle tider, og nævner Muhammad (fvmh) som Guds sidste profet.